

“నువ్వు వంపిన ప్రేమలేఖ ఇవ్వ బోయి, ఆ సుజాత చేతిలో నడిరోడ్డు మీద చెప్ప దెబ్బలు తిన్నానురా బాబు!” చెంప నిమరుకుంటూ అన్నాడు వినయ్.

“అనలేం జరిగిందో పూర్తిగా విడువ!” కనురుకున్నాడు వసుధేశ్.

“కాలేజీ మెయిన్ గేట్ లోంచి సుజాత అలా బయటికొస్తుంటే, తక్కువ వెళ్లి సువ్విచ్చిన లవ్ లెటరందించానురా. అంతే! ఒక్కసారి కళ్యాణ జేసి, ఎడమకాలి చెప్పతో రెండు లాగించింది. ‘దమ్ముంటే ప్రేమలేఖ వాణ్ణే ఇవ్వమనరా, నడుమ నీలాంటి గాడిదలెందుకు అనవసరంగా!’ అంటూ ఇంకా ఏమేమో కూసిందిరా. దెబ్బల మైకంలో అంతా మరచి పోయాను రా!” అంటూ వినయంగా చెప్పాడు వినయ్.

“కాలం కలసి రావాలి. దాని అంతు చూసే దాకా వదలను. ఆగరా!” పళ్లు పటపట కొరు కుతూ అన్నాడు వసుధేశ్.

“కొంప మువిగింది! ఈ సారి ఏంచి గోవిందా గోవింద!” వసుధేశ్ హాస్టల్ గదిలోకి అడుగు పెడుతూ అరిచాడు కార్తీక్.

“నంగతేమిటో చెప్పివారాదు(టా!” చేతిలోని సిగ రెట్ పీక బయటికి పారేస్తూ చిరాగ్గా అన్నాడు వసుధేశ్.

“రెండేళ్ళనించి కాలేజీ యూనియన్ కి ప్రెసి డెంట్ గా ఏక గ్రీవంగా ఎన్నికవుతున్నావని మీసాలు మెలి వేసేవాడివిగా. ఇప్పుడు చూడు! ఆ సుమంత్ గాడు నీకు పోటీగా నామినేషన్ వేస్తాడట. నాడు నిలబడితే చాలు, నువ్వు ఓడిపోవడం తప్పదు”. అన్నాడు కార్తీక్.

“అంత ధైర్యం వచ్చిందా వాడికి! వాణ్ణి పూరికే వదలవా! చూడండి వాడికేం గతి పడుతుందో!” పిడికిలి బిగిస్తూ ఆనేకంగా అన్నాడు వసుధేశ్.

“తన గు అవమానించిన సుజాతకు, తనలో పోటీ చేయబోయే సుమంత్ కు ఒకేసారి, ఒకే దెబ్బతో బుద్ధి చేస్తా! ఒకే దెబ్బకు రెండు పట్టలు వావాలి!” మందు ప్యాకెట్ లో నాలుగో పెగ్ లాగిస్తూ ప్రతిజ్ఞ చేశాడు వసుధేశ్.

వసుధేశ్ చేతుల్లో పథకం పూర్తయింది.

సుమంత్ వాడే లెటర్ పాడ్ లోంచి ఒక కాగితం దొంగిలించి తెచ్చాడు వో మిత్రత్రోపి. దానిపై సుమంత్ పేరుతో సుజాతకు - ఆమె పెదపులు, చెంపలూ ఇలా ఒక్కొక్కటి వర్ణిస్తూ - మాంచి ప్రేమలేఖ రాసి పోస్ట్ చేశాడు వసుధేశ్.

“సుజాతకు అనలే ముక్కుమీద కోపం. లవ్ లెటర్ అందగానే సుమంత్ కాలర్ పుచ్చుకుని నాలుగు అంటిస్తుంది. ఆ అల్లరికి నలుగురూపోగయి కారణం అడుగుతారు. అప్పుడా లెటర్ చూడొస్తుంది. ఆమె

ప్రదేశ్ కు సంఘటింపులు

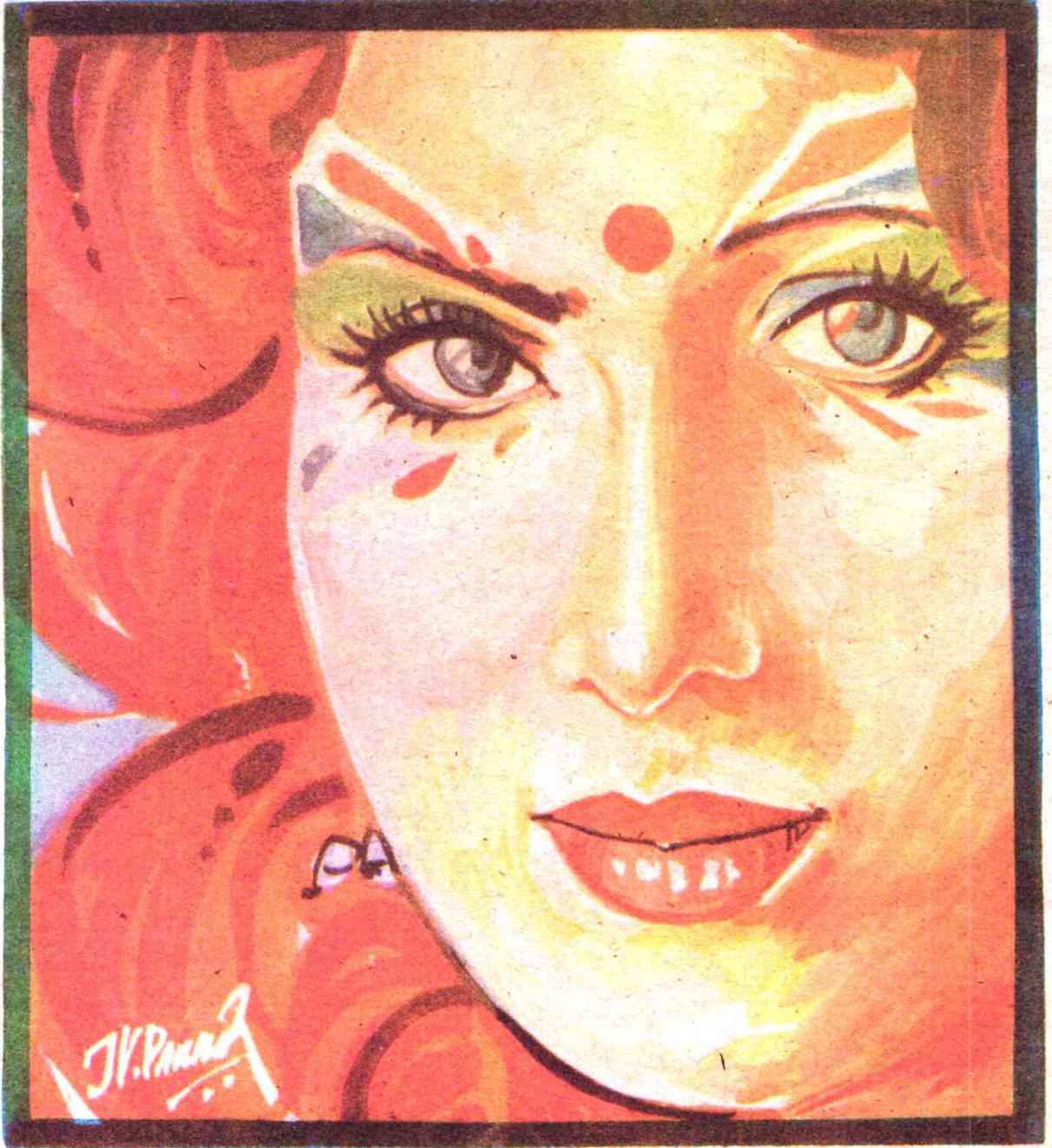
- బి. రఘురామరాజు

బీరబాటిల్స్ గాల్లోకి ఎత్తారు.

లెటర్ పోస్ట్ చేసి వారమయింది. వది రోజులయింది. జరుగరానిది ఏమీ జరుగలేదు. ఎన్నికల్లో సుమంత్ గెలిచాడు.

ఒకనాడు వసుధేశ్ హాస్టల్ రూమ్ లో కూర్చు న్నప్పుడు సుమంత్, సు జాత కలిసి స్కూటర్ మీద వచ్చారు అతని దగ్గరికి.

“వచ్చే నెల వదిపానో తేదీ? మా పెళ్ళి. పాత కక్షలన్నీ పెట్టుకోకుండా మీరంతా తప్పక రావాలి!”

అందాన్ని నలుగురిలో గట్టిగా వర్ణిస్తూ వదివే అవకాశం మనకి లభిస్తుంది. దాని సాగరణుగుతుంది. తర్వాత కాలేజీలో తలెత్తుకు తిరగలేక వావాలి!” కపిగా అన్నాడు వినయ్.

“ఇలా లోటే విద్యార్థిమలమ అగౌరవ పరుస్తూ, ప్రేమ లేఖలు రాసేవాడికి ప్రెసిడెంట్ అయ్యే అర్హత వుందా అంటూ ఊహించ గొడవ చేస్తాం. నాడు ధమ్మున ఓడిపోతాడు ఎన్నికల్లో!” అన్నాడు కార్తీక్.

“ఈ దెబ్బతో రెండు పట్టలు వేలకూలుతాయి! ఎలా వుంది మన ప్లాన్!” మీనం దువ్వుతూ అన్నాడు. వసుధేశ్.

“వండర్ ఫుల్! ఫీర్స్!” అంటూ ఆ ముగ్గురూ

అన్నారు సుమంత్, సుజాత కలిసి ఇన్విటేషన్ అంద జేస్తూ. అర్థంకానట్టు చూశాడు వసుధేశ్.

“అనలు గమ్మత్తుగా మా పెళ్ళి కుదిరింది. నాకు సుజాత అంటే ఇష్టమే. సుజాతకు వేసంటే కూడా అంతే! కాని ఆ విషయం చెప్పడానికి ధైర్యం చాల్లేదు మాలో ఎవ్వరికీ. మహానుభావుడెవరో పాపం! వాడికి చేతులెత్తి నమస్కరించాలి. నా పేరు మీద సుజాతకు ప్రేమలేఖ రాశాడు. అది వాడే అనుకుని సుజాత నాకు రాసింది. అలా ముందుకు సాగిన మా ప్రేమ పెళ్ళికి దారితీసింది. చాలా విచిత్రంగా వుంది కదూ చెబు తుంటే!”

అంట్లున్న సుమంత్ మాటలకు వసుధేశ్ మూర్ఛ పోయాడు!

24-11-89 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య వార్షిక